

Bratislav Ljubišić

ANA BONDŽIĆ

30.01 – 11.02.2006.

Uspes je učiniti svoje delo nekom vrstom kontinuiteta, neprekinutog trajanja umetničkog mišljenja i zaključivanja posluživši se baštinom i umetničkom zaostavštinom. Večiti Leonardo je u traktatu dao savet da umetnik mora da se nauči da gleda. Tek tako će pronaći i sebe i ono što treba da naslika. Gledanje nije istovremeno i viđenje: o tome genijalni Leonardo nije pisao jer je to valjda bila tajna, a ipak je više nego jasno u kojoj meri se oba postupka razlikuju. Gledanje je fizički postupak, dok je viđenje već složenije; uključuje i mišljenje koje

samo posebi pridružuje pamćenje, razlikovanje, svrstavanje, vrednovanje – sve to se danas podrazumeva kada se kaže viđenje. Složena likovna situacija – svetska ekonomska kriza koja prouzrokuje krizu autoriteta, a ova, sa svoje strane opštu nesigurnost, onu kada je intelektualnost manje više nepotrebna – dovodi do toga da se umetnost oseti kao nešto nepotrebno. Prošlost je zabeležila mnogo takvih perioda, čovečanstvo je opstalo menjajući se, a istorija se dogodila. Možemo je prihvatiti ili ne, zaboraviti, a neko će je pamtiti. To je taj zloduh u čoveku koji ga približava slonu.

Grafike mlade Nišlijeke su više nego opominjuće: ništa mlada umetnica ne zaboravlja, pogotovu ne važnu činjenicu da se zamišljeno mora znati i realizovati. Da li je to zasluga dvojice perfekcionista kada je u pitanju grafika i oblikovanje grafičkog

lista, njenih profesora – Milana Stanojeva i Halila Tikveše i kasnije na poslediplomskim studijama Zorana Todovića, tek pred nama je delo koje pleni svojom tehnikom. Ta zanatska strana omogućila da se slikovno i slikarsko u grafici vine do sjajne i direktne komunikacije sa posmatračem. Ana Bondžić zna šta može popart, šta može i doprinosi enformel, u kojoj meri se grafiti i slučajni zapisi i usputno "viđeno" može iskoristiti za ukupni i zaokruženi izraz. I to je najvrednije, ono što pleni na ovoj izložbi. Neko tu može prepoznati neke starije

slovenačke umetnike ali ono što je bitno i što sam rekao na početku: umetnik ne sme da se plaši kontinuiteta. Zato je ova izložba jedna od onih koje osvežavaju i vraćaju poverenje u trajnost stare komunikacije.

Ana Bondžić je rođena u Nišu, 1976. godine. Akademiju likovnih umetnosti je završila u Novom Sadu kod profesora Milana Stanojeva i Halila Tikveše, kao i poslediplomske studije kod Zorana Todovića. Ovo joj je šesta samostalna izložba. Dobitnik je većeg broja nagrada i priznanja.